

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1336/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Стевана Јанковића, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Смедереву Кж1.бр.109/25 од 20.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Јанковића, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Смедереву Кж1.бр. 109/25 од 20.06.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Смедереву 2К број 85/23 од 27.11.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 месеца у коју се урачунава време проведено у притвору од 25.01.2023. године до 03.02.2023. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 03.02.2023. године до 28.02.2023. године, и истовремено је одређено да ће окривљени казну затвора издржати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи, која ће трајати док постоји потреба, али не дуже од три године, а уколико се учинилац не подвргне лечењу на слободи или га самовољно напусти или и поред лечења настане опасност да поново учини кривично дело, тако да је потребно његово лечење и чување у одговарајућој здравственој установи, суд може изрећи обавезно

психијатријско лечење и чување у таквој установи. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка, на начин наведен у изреци првостепене пресуде.

Решењем Вишег суда у Смедереву Кж1.бр. 109/25 од 20.06.2025. године одбачена је као неблаговремена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Јанковића изјављена против пресуде Основног суда у Смедереву 2К 85/23 од 27.11.2024. године.

Захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Јанковић без означавања одлуке против које подноси захтев, али из садржине захтева произлази да истом побија другостепено решење којим је одбачена као неблаговремена жалба браниоца окривљеног, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, другостепено решење укине и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа, одржаној у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним другостепеним решењем учињена повреда закона у погледу рачунања рокова и повреде права на одбрану окривљеног, те да је учињена повреда закона из члана 71. став 1. тачка 5) ЗКП којом су регулисана права браниоца и одредба члана 72. став 1. тачка 2) и 4) ЗКП односно дужности браниоца, оспоравајући начин на који је другостепени суд израчунао рок и утврдио да је поднета жалба браниоца окривљеног неблаговремена.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП којом су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 71. став 1. тачка 5) и члана 72. став 1. тачка 2), 4) и 5) ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**